

Een derde vraagstuk, ook bekend uit de scheepshygiëne, richt zich op een mogelijk transport van insecten, die ziekte overbrengen. Ook dan noemt men in de eerste plaats gele koorts: een besmette mug, die in een gele-koortsgebied zich in het vliegtuig verscholen heeft, kan op de plaats van bestemming ontsnappen en menschen besmetten.

Ten aanzien van malaria kent men eveneens een vraagstuk. Men rekent met de mogelijkheid, dat *Anopheles gambiae*, een Afrikaansche malariamug, door het luchtverkeer naar Zuid-Amerika is overgebracht en zijn gebied er zal uitbreiden.

In het *Bulletin mensuel de l'Office international d'Hygiène publique* (1941, bl. 279 en 288) hebben M. V. HARGETT en F. G. SAREL WHITFIELD het vraagstuk van het transport van insecten door vliegtuigen tot in bijzonderheden behandeld. Ook voor de veeartsenijkunde en de phytopathologie is het onderwerp van belang. In een clipper, afkomstig uit de Philippijnen, heeft men reeds een dood exemplaar van *Leucopholis irrorata* gevonden, de oorzaak van een belangrijke ziekte van het suikerriet.

J. J. VAN LOGHEM

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN

DE BRIL EN DE ROODE NEUS. De bril is dikwijls de oorzaak van een rooden neus, doordat hij de van de punt naar de basis van den neus loopende aderen tegen een beenigen, ondergrond dichtdrukt. Dit onaangename euvel heeft niet voldoende aandacht getrokken, weshalve JENS L. HANSEN (*Schweiz. med. Woch.*, no. 48, 1944) er een kort artikeltje aan wijdt. In 10 jaren heeft hij 50 gevallen waargenomen. Behalve de roode kleur met cyanotische bijtint leidt de stasis in de aderen tot zichtbare uitzetting van een of meer aderen, die zelfs variqueus kunnen worden. Brillen die met een smalle metalen brug op den neuswortel rusten kunnen, uit den aard der zaak, in de eerste plaats een rooden neus doen ontstaan; echter ook de moderne brillen, die rusten op beide kanten van den neus, bewerken een veneuse stuwung. Lichte, hoornen brillen met een breed steunvlak zijn bijna nooit oorzaak van het kwaad. De roodheid ontwikkelt zich pas na het dragen van den bril gedurende eenige maanden; zij verdwijnt, wanneer een ander montuur wordt gebruikt, ook pas na maanden. In vele gevallen blijft een geringe roodheid of cyanose bestaan.

ENDEMISCH VOORKOMEN VAN EOSINOPHIELE LONGINFILTRATEN. — Een belangwekkende waarneming van het voorkomen in endemischen vorm van eosinophiele longinfiltraten deden twee militaire artsen in Zwitserland. Onder 221 soldaten, ingedeeld in twee groepen met geheel gescheiden dienstverband, maar dezelfde keuken, hadden 30 een longinfiltraat. Dit groote aantal maakte een specifieke infectie onwaarschijnlijk. Bij 2 soldaten bleek het infiltraat inderdaad van tuberculeusen aard te zijn, bij 28 echter was het een vluchtig infiltraat, zooals door LÖFFLER het eerst is beschreven. Bij slechts 13 van hen was de eosinophilie in het bloed aanzienlijk, wat echter werd toegeschreven aan het tijdstip, waarop de patiënten in onderzoek kwamen.

Daar de beide groepen een gemeenschappelijke keuken hadden, werd aan een alimentaire infectie gedacht. Hoewel een systematisch onderzoek niet kon worden verricht, werden toch bij 15 van 23 daarop onderzochte personen ascariden gevonden. Ook kon bij enkele patiënten wormen worden aangetoond gedurende het bestaan van het longinfiltraat. De huidreactie op ascarisallergenen was bij velen positief, zoodat een aetiologisch verband tusschen ascariasis en vluchtige longinfiltraten wel zeer waarschijnlijk is (O. SPÜHTER en M. KARTAGENER, *Schweiz. med. Woch.*, no. 44, 1944).

E. SLUITER.

INGEZONDEN

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

DE VERLOSKUNDE IN NEDERLANDSCH INDIË.

In het eerste nummer van het *N. T. v. G.*, dat ik in handen krijg, zie ik met genoegen, dat niettegenstaande de moeilijkheden hier te lande de belangstelling voor de verloskunde

in Ned. Indië is blijven bestaan. De in het opstel van DE SNOO gegeven meeningen kan ik grootendeels onderschrijven. Ik wil echter gaarne een kleine aanvulling geven, waarvan ik overtuigd ben, dat zij in den geest van den schrijver is, omdat wij deze meening in een gezamenlijke publicatie op het Int. Congres voor Verloskunde en Gynaecologie in 1938 te Amsterdam verdedigden.

Het minder voorkomen van eclampsie in Ned. Indië ondervindt zeker invloed van de sobere voeding en het mindere zoutgebruik. Er is echter een derde factor, die niet verwaarloosd mag worden. Het staat vast, dat eclampsie meer voorkomt bij eerstbarenden dan bij meerbarenden. Bij een kinderrijk volk is het aantal eerstbarenden ten opzichte van het aantal meerbarenden geringer dan bij een kinderarm volk. Uit dien hoofde komen dus bij een kinderrijk volk per 1000 bevallingen minder eclampsiegevallen voor dan bij een kinderarm volk.

Deze factor heeft mijns inziens ook zijn beteekenis bij het verklaren van het minder voorkomen van eclampsie in oorlogstijd, het meer voorkomen van eclampsie bij ongehuwden, het meer voorkomen van eclampsie in steden dan op het platteland. Ik opperde in 1938 de veronderstelling, dat het feit, dat van 1900—1938, niettegenstaande de uitbreiding van praenatale zorg de sterfte aan eclampsie niet gedaald was, ook moest worden verklaard door vermindering van kinderaantal, en dus vermeerdering van eclampsiegevallen.

De gunstige invloed werd hier dus door een ongunstigen factor teniet gedaan. In Indië beschikte ik toen niet over cijfers om deze veronderstelling te staven. VAN BOUWDIJK BASTIAANSE heeft toen op grond van gegevens uit het Bevolkingsregister te Rotterdam deze stelling kunnen bewijzen (Inaugureele rede, Amsterdam, 1938).

Amsterdam, 15 Januari 1946

R. REMMELTS

DE VERLOSKUNDE IN NEDERLANDSCH INDIË

Collega DE SNOO drukt zich in zijn artikel „De verloskunde in Nederlandsch Indië” (dit *Tijdschrift* bl. 11, 1946) te apodictisch uit, wanneer hij schrijft: „Bij nader onderzoek is gebleken, dat de groote sterfte aan atonische nabloedingen niet het gevolg is van een onoordeelkundige behandeling door doekoens, die teveel de handgreep van CREDÉ zouden toepassen, want dan zouden af en toe inversies moeten voorkomen, wat in werkelijkheid niet het geval is; zelf zag ik er niet een”.

In de 10 jaren, dat ik in Indië ook een werkzaam aandeel had in de verleening van verloskundige hulp aan de Javaansche bevolking op het platteland, nam ik in het Kedirische 5 gevallen van inversio uteri waar; collega KETEL in Modjowarno in 7 jaar 3. VAN BUUREN vermeldt in zijn statistiek van 564 bevallingen niet minder dan 7 gevallen van partiele en 6 van totale inversio uteri. VISCHER zag de complicatie bij de Dajaks. Behalve onoordeelkundige manipulaties in den zin van CREDÉ, heeft ook het trekken aan de navelstreng door de doekoens beteekenis. Men leze eens de dissertatie van dr. J. A. VERDOORN, *Verloskundige hulp voor de inheemsche bevolking van Nederlandsch Indië*, 1941, Leiden.

Groningen, 18 Januari 1946

L. D. EERLAND

EERSTE HULP BIJ ONGELUKKEN.

Tijdens mijn praktijkwaarneming, kort na de bevrijding, in Berkel werd ik met grooten spoed geroepen naar een kamp, waar N.S.B. leden en collaborateurs waren te werk gesteld; een der bewakers, lid van de „Binnenlandsche Strijdkrachten” was door een pistool- of revolvershot in den mond getroffen; het ongeluk was gebeurd doordat de gewapende bewaker gevallen was en het schietwapen blijkbaar daarbij was afgegaan. Bij mijn komst lag de getroffene languit op den grond; bleek, met gesloten oogen; de pols was slap en snel; het bewustzijn blijkbaar beneveld. Rechts van den getroffene lag een groote plas bloed, naar schatting $\frac{3}{4}$ —1 l, ten deele gestold; links van den getroffene zat geknield een kameraad van de B.S. die onverstoorbaar de linker arteria carotis dichtdrukte; de rechter onderlip was door den kogel tamelijk ernstig beschadigd. Aangezien mij werd medegedeeld, dat de getroffene tot den R. K. godsdienst behoorde, werd door mij en de eveneens ontboden assistente van den dorpscollega geestelijke bijstand ingeroepen. De B.S. kameraad deelde intusschen mede, dat het bloed, dat aanvankelijk bij groote golven uit den mond van den getroffene kwam, had opgehouden te vloeien, nadat hij den druk op de slagader had uitgeoefend.